

Załącznik nr 2 do uchwały nr 14
Rady Ministrów z dnia 18 stycznia
1988 r. (poz. 39)

TABELA STAWEK DODATKU FUNKCYJNEGO

Lp.	Stanowisko pracy	Stawka dodatku funkcyjnego w złotych
1	Dyrektor izby wytrzeźwień powyżej 80 miejsc powyżej 40 miejsc do 40 miejsc	2000—8500 2000—7500 2000—7000
2	Zastępca dyrektora izby wytrzeźwień	2000—7000
3	Główny księgowy izby wytrzeźwień powyżej 80 miejsc powyżej 40 miejsc do 40 miejsc	1000—7000 1000—6000 1000—4000
4	Kierownik zmiany	1500—5000
5	Kierownik działu	1500—5000

40

UCHWAŁA Nr 15 RADY MINISTRÓW

z dnia 18 stycznia 1988 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w niektórych jednostkach organizacyjnych resortu zdrowia i opieki społecznej.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162, z 1986 r. Nr 42, poz. 201 i z 1987 r. Nr 21, poz. 124) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy uchwały stosuje się do pracowników jednostek sfery budżetowej resortu zdrowia i opieki społecznej, zwanych dalej „pracownikami”, zatrudnionych w:

- 1) jednostkach obsługi inwestycyjnej (zarządach inwestycji), objętych Układem zbiorowym pracy dla budownictwa na podstawie porozumienia z dnia 22 grudnia 1975 r. między Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej a Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia,
- 2) gospodarstwach pomocniczych typu 01 i 02, objętych Układem zbiorowym pracy dla państwowych przedsiębiorstw rolnych na podstawie porozumienia z dnia 20 maja 1975 r. między Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej a Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia,
- 3) wydzielonych zakładach remontowo-budowlanych akademii medycznych i gospodarstwach pomocniczych typu 04, objętych Układem zbiorowym pracy dla pracowników przedsiębiorstw remontowo-budowlanych na podstawie porozumienia z dnia 22 maja 1975 r.

między Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej a Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia.

2. Przepisów uchwały nie stosuje się do:

- 1) pracowników transportu samochodowego,
- 2) pracowników straży przemysłowej i funkcjonariuszy pożarnictwa,
- 3) maszynistek zatrudnionych w halach maszyn — wynagradzanych według zasad określonych w odrębnych przepisach.

§ 2. 1. Ustala się:

- 1) tabelę miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego, stanowiącą załącznik nr 1 do uchwały,
- 2) tabelę godzinowych stawek wynagrodzenia zasadniczego, stanowiącą załącznik nr 2 do uchwały,
- 3) tabelę szczebli dodatku funkcyjnego, stanowiącą załącznik nr 3 do uchwały.

2. Dodatki specjalne przysługujące na podstawie dotychczasowych przepisów pracownikom jednostek, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 2, przekształca się, z zastrzeżeniem ust. 3, w dodatki funkcyjne. Wykaz stanowisk kierowniczych, na których przysługuje dodatek funkcyjny, oraz szczeble tego dodatku określa załącznik nr 4 do uchwały.

3. Pracownikom jednostek, o których mowa w ust. 2, nie wymienionym w załączniku nr 4 do uchwały, dodatki specjalne otrzymywane dotychczas włącza się do wynagrodzenia zasadniczego.

§ 3. 1. Pracownik może być przeszerogowany w ramach wynagrodzenia przewidzianego dla danego stanowiska w okresach nie krótszych niż rok o jedną kategorię wynagrodzenia zasadniczego bądź o jeden szczebel dodatku funkcyjnego, a w uzasadnionych przypadkach — o jedną kategorię wynagrodzenia zasadniczego i o jeden szczebel dodatku funkcyjnego w terminach 1 stycznia i 22 lipca z mocą od dnia 1 sierpnia.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy przeszerogowania w związku z awansowaniem pracownika na stanowisko kierownicze lub na stanowisko wyższe od zajmowanego, rozszerzeniem zakresu czynności, podwyższeniem kwalifikacji zawodowych oraz ustaleniem wynagrodzenia po okresie próbnym lub wstępnym.

3. Pracownikowi w uzasadnionych przypadkach może być przyznane wynagrodzenie wyższe o jedną kategorię wynagrodzenia zasadniczego i o jeden szczebel dodatku funkcyjnego od przewidzianego na danym stanowisku.

4. Pracownicy, którzy w dniu wejścia w życie uchwały nie mają wymaganych kwalifikacji w zakresie wykształcenia, mogą być przeszerogowani tylko w ramach zajmowanego stanowiska. Pracownicy ci nie mogą być awansowani na stanowisko wyższe.

5. Kierownik jednostki organizacyjnej może w uzasadnionych przypadkach skrócić pracownikowi mającemu szczególnie wysokie kwalifikacje wymagany zgodnie z taryfikatorem kwalifikacyjnym okres pracy zawodowej na danym stanowisku, nie więcej jednak niż o $\frac{1}{3}$ tego okresu.

§ 4. 1. Czas pracy i zasady wynagradzania za pracę w godzinach nadliczbowych pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu regulują odrębne przepisy.

2. Pracownikowi zatrudnionemu przy pilnowaniu przysługuje dodatek w wysokości 10% godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego za każdą godzinę przepracowaną nieprzerwanie ponad 8 godzin do 12 godzin na dobę w ramach miesięcznej normy czasu pracy, wynikającej z pomnożenia 8 godzin przez liczbę kalendarzowych dni roboczych.

§ 5. 1. Pracownikowi przysługuje dodatek za wieloletnią pracę w wysokości 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego po 5 latach pracy. Dodatek ten wzrasta o 1% za każdy następny rok pracy, aż do osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego po 20 i więcej latach pracy.

2. Zasady przyznawania i wypłacania dodatku, o którym mowa w ust. 1, a także ustalania okresów zatrudnienia uprawniających do dodatku określa załącznik nr 5 do uchwały.

§ 6. 1. Pracownikowi przysługuje nagroda jubileuszowa za długoletnią pracę w wysokości:

- 1) 75% miesięcznego wynagrodzenia po 20 latach pracy,
- 2) 100% miesięcznego wynagrodzenia po 25 latach pracy,
- 3) 150% miesięcznego wynagrodzenia po 30 latach pracy,

- 4) 200% miesięcznego wynagrodzenia po 35 latach pracy,
- 5) 300% miesięcznego wynagrodzenia po 40 latach pracy.

2. Ustalenie okresów pracy i innych okresów uprawniających do nagrody jubileuszowej oraz zasady jej obliczania i wypłacania regulują ogólnie obowiązujące przepisy.

§ 7. 1. Pracownikowi przechodzącemu na emeryturę lub rentę inwalidzką przysługuje jednorazowa odprawa w wysokości:

- 1) jednomiesięcznego wynagrodzenia po 10 latach pracy,
- 2) dwumiesięcznego wynagrodzenia po 15 latach pracy,
- 3) trzymiesięcznego wynagrodzenia po 20 latach pracy.

2. Pracownikowi przysługuje jednorazowa odprawa pieniężna w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia mimo nieprzepracowania 10 lat, jeżeli przejście na rentę nastąpiło w wyniku wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

3. Okres pracy uprawniający do odprawy ustala się według zasad obowiązujących przy ustalaniu okresów zatrudnienia uprawniających do dodatku za wieloletnią pracę.

4. Odprawę oblicza się według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.

§ 8. W przypadkach i na warunkach określonych w przepisach dotychczasowych pracownikowi przysługuje dodatek za każdą godzinę pracy wykonywanej w warunkach szkodliwych dla zdrowia, uciążliwych i niebezpiecznych w wysokości:

- 1) 2 zł/godz. dla I grupy szkodliwości i uciążliwości,
- 2) 3 zł/godz. dla II grupy szkodliwości i uciążliwości,
- 3) 4 zł/godz. dla III grupy szkodliwości i uciążliwości,
- 4) 5 zł/godz. dla IV grupy szkodliwości i uciążliwości,
- 5) 4—5 zł/godz. przy pracach niebezpiecznych.

§ 9. W jednostkach organizacyjnych, o których mowa w § 1 ust. 1, może być tworzony fundusz premii w wysokości nie przekraczającej 40% wynagrodzeń zasadniczych. Regulamin przyznawania premii ustala kierownik jednostki w uzgodnieniu z zakładową organizacją związkową.

§ 10. 1. Jeżeli rozmiar działalności jednostek, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 2 i 3, nie uzasadnia zatrudnienia kierownika oraz głównego księgowego, funkcje te mogą być powierzone pracownikom jednostki budżetowej prowadzącej gospodarstwo, za wynagrodzeniem ryczałtowym.

2. Zasady przyznawania wynagrodzeń ryczałtowych, o których mowa w ust. 1, i ich wysokość ustala Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej.

§ 11. W zakresie nie uregulowanym niniejszą uchwałą stosuje się dotychczasowe przepisy.

§ 12. Traci moc uchwała nr 127/87 Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 1987 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w niektórych jednostkach organizacyjnych resortu zdrowia i opieki społecznej.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

Załączniki do uchwały nr 15 Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1988 r. (poz. 40)

Załącznik nr 1

Załącznik nr 2

TABELA MIESIĘCZNYCH STAWEK WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO

TABELA GODZINOWYCH STAWEK WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO

Kategoria zaszerogowania	Stawka w złotych
1	9.000—11.000
2	9.200—12.000
3	9.400—13.000
4	9.600—14.000
5	9.900—15.000
6	10.200—16.000
7	10.500—17.000
8	10.800—18.000
9	11.100—19.000
10	11.400—20.000
11	11.700—21.000
12	12.000—22.000
13	12.300—23.000
14	12.600—24.000
15	12.900—25.000
16	13.200—26.000
17	13.600—27.500
18	14.000—29.000
19	14.500—30.500
20	15.000—32.000
21	15.500—33.500
22	16.000—35.000

Kategoria zaszerogowania	Stawka w złotych	
	robotników w gospodarstwach pomocniczych typu 01 i 02	robotników w zakładach remontowo-budowlanych i gospodarstwach pomocniczych typu 04
1	51—60	51—60
2	52—70	52—65
3	53—80	53—70
4	54—90	54—75
5	55—100	55—80
6	56—110	56—85
7	57—120	57—90
8	58—130	58—95
9	60—140	59—100
10	62—155	60—105
11	64—170	61—110
12		62—120
13		63—130
14		64—140
15		66—150
16		68—160
17		70—170

Załącznik nr 3

Załącznik nr 4

TABELA SZCZEBLI DODATKU FUNKCYJNEGO

WYKAZ STANOWISK KIEROWNICZYCH, NA KTÓRYCH PRZYSŁUGUJE DODATEK FUNKCYJNY, I SZCZEBLI TEGO DODATKU W GOSPODARSTWACH POMOCNICZYCH TYPU 01 i 02

Szczebel dodatku funkcyjnego	Miesięczna kwota w złotych
I	700—1.500
II	1.400—2.500
III	2.100—3.500
IV	2.800—4.500
V	3.500—5.500
VI	4.200—6.500
VII	4.900—7.500
VIII	5.600—9.000
IX	6.300—10.500
X	7.000—12.000

Stanowisko	Szczebel dodatku funkcyjnego
Dyrektor (kierownik) gospodarstwa	IV—IX
Zastępca dyrektora (kierownika) Główny księgowy	III—VIII
Główny specjalista *) Kierownik działu (oddziału) Zastępca głównego księgowego Radca prawny *)	II—VII

*) Główny specjalista i radca prawny jest uprawniony do dodatku funkcyjnego, jeżeli kieruje zespołem pracowników.

ZASADY PRYZYNAWANIA I WYPŁACANIA DODATKU ZA WIELOLETNIĄ PRACĘ

§ 1. 1. Do okresu pracy pracownika, stanowiącego podstawę do przyznania dodatku za wieloletnią pracę, zalicza się okresy zatrudnienia w uspołecznionych zakładach pracy oraz prywatnych zakładach pracy, które zostały upaństwowione lub przejęte przez uspołecznione zakłady pracy, z wyłączeniem okresów zatrudnienia w tych zakładach, w których stosunek pracy:

- 1) wygasł wskutek porzucenia pracy przez pracownika.
- 2) został rozwiązany przez zakład pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika,
- 3) został rozwiązany przez pracownika za wypowiedzeniem.

2. Do okresów pracy uprawniających do dodatku za wieloletnią pracę wlicza się także inne okresy na podstawie odrębnych przepisów.

3. W uzasadnionych przypadkach kierownik jednostki organizacyjnej może zaliczyć do okresu uprawniającego do dodatku za wieloletnią pracę okres zatrudnienia w uspołecznionym zakładzie pracy, w którym umowa

o pracę została rozwiązana przez pracownika za wypowiedzeniem.

§ 2. 1. Dodatek za wieloletnią pracę wypłaca się za wszystkie dni pracy i dni usprawiedliwionej nieobecności w pracy, za które pracownik otrzymuje wynagrodzenie, oraz za dni nieobecności w pracy, za które pracownikowi przysługuje zasiłek chorobowy lub opiekuńczy z ubezpieczenia społecznego.

2. Dodatek za wieloletnią pracę jest wypłacany od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku lub prawo do wyższej stawki dodatku.

§ 3. Pracownikowi nie przysługuje dodatek za wieloletnią pracę w miesiącu, w którym:

- 1) porzucił pracę,
- 2) umowa o pracę została rozwiązana bez wypowiedzenia z jego winy,
- 3) opuścił bez usprawiedliwienia choćby jeden dzień pracy.

41

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DO SPRAW RADIA I TELEWIZJI „POLSKIE RADIO I TELEWIZJA”

z dnia 1 lutego 1988 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych.

Na podstawie art. 2¹ ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o Komitecie do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” (Dz. U. Nr 54, poz. 307 i z 1984 r. Nr 54, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” z dnia 31 października 1985 r. w sprawie opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych (Monitor Polski Nr 41, poz. 264 i z 1986 r. Nr 35, poz. 276) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opłaty za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych wynoszą:

- 1) za używanie odbiornika telewizyjnego lub telewizyjnego i radiofonicznego — 1050 zł kwartalnie,

2) za używanie odbiornika radiofonicznego — 150 zł kwartalnie,

3) jednorazowa opłata rejestracyjna w przypadku odbiornika telewizyjnego lub telewizyjnego i radiofonicznego — 30 zł,

4) jednorazowa opłata rejestracyjna w przypadku odbiornika radiofonicznego — 10 zł.”

2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Opłaty określone w § 1 ust. 1 pkt 1 i 2 uiszczą się kwartalnie do 15 dnia trzeciego miesiąca kwartału.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do opłat uiszczanych za okres od dnia 1 lutego 1988 r.

Przewodniczący Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja”: J. Roszkowski

Opłata za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi: rocznie 1500 zł, półrocznie 950 zł.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Wydział Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 694-67-50 i 42-14-78.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 0076-1300-88.

Cena 48,00 zł